

bliver anvendelig paa Handelspladserne. Derpaa gaar Forslaget ud. Jeg tror ikke, der kan gjøres nogen Indbending mod dets Korrekthed, og jeg skal altsaa anbefale Thinget at vedtage det.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets §§ 1—5 (se Tillæg C.) vedtoges uden formelig Afstemning.

1) Endringsforslag af Indenrigsministeren til § 6 (se foran) vedtoges enstemmig med 50 Stemmer.

2) Lovforslagets § 6 med den vedtagne Endring saalydende:

Foranstaaende Bestemmelser skulle ogsaa kunne bringes i Anvendelse for Kjøbstædernes og Handelspladsernes Vedkommende saaledes, at Udførelsen af Indsamlingspaabudet paa-hvilte Byraadene og Handelspladsernes kommunale Bestyrelser. Den Del af de i § 5 omhandlede Udgifter, der ikke refunderes af Statskassen, bliver for Kjøbstædernes Vedkommende at afholde af vedkommende Kommunes Kasse.

vedtoges enstemmig med 51 Stemmer.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges enstemmig med 51 Stemmer.

Man gik dernæst til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Eiendomme.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1398 fg., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Udenfor Betænkningen var intet Endringsforslag stillet.

Formanden: Som ærede Medlemmer ville se, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet fraraader Lovforslagets Vedtagelse, hvormod Mindretallet tilraader dets Fremme med visse Endringer.

Naar vi komme til Afstemning, ville de Herrer, der ere imod Sagens Fremme, kunne, om de ville, stemme mod de enkelte Paragrafer, ændrede eller uændrede, men i hvert Fald ville de kunne fyldestgjøre deres Hensigt ved at stemme mod Lovforslagets Overgang til tredie Behandling.

Lovforslagets enkelte Paragrafer, de dertil stillede Endringsforslag samt Spørgsmaal om Sagens Overgang til tredie Behandling sattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Schlegel): Flertallet er kommet til det Resultat at fraraade det høitæredede Thing at vedtage Forslaget. Jeg begrunder dette paa, at det er en ikke ubetydelig Indtægt, der ved Lovforslaget berøves Statskassen, og at ved Siden deraf den Fordel, der skal naas, kun kommer nogle ganske enkelte Eiendomsbesiddere til Gode og ikke Borgerne i Almindelighed. Jeg skal dertil sige, at der fremkommer det urimelige Resultat, at kun de heldigt stillede Eiendomsbesiddere ville nyde godt deraf. Hvis en Eiendomsbesidder er saa heldig stillet, at han kan faae det Laan, han har i sin Eiendom, konverteret til en billigere Rente, skal han efter Lovforslaget fritages for Stempelafgift og Thinglæsningsgebyr. Skulde han derimod være en Mand, der var vanstelig stillet, og som i Stedet for at faae sin Gjæld konverteret til en billigere Rente skal være nødt til at optage nyt Laan, bliver han ikke fritaget for Noget. Saa skal han betale baade Stempelafgift og Thinglæsningsgebyr. Det er en Urimelighed, som det forekommer os, der ikke er nogensomhelst Grund til at fremme. Vi finde, at de Eiendomsbesiddere, der ere saa heldige, at de kunne faae deres Gjæld konverteret til en billigere Rente, godt kan hde det ubetydelige Offer, som her er Tale om, et Offer, som ikke vil overstige i høi Grad ca. $\frac{1}{4}$ pCt. af Laanets Størrelse, medens de fleste Konverteringer let vil skaffe Vedkommende en Indtægtsforøgelse eller rettere Udgiftsformindstelse af $\frac{1}{2}$ pCt. aarligt. Vi finde derfor, at der ikke er nogen Grund for Staten til at hde nogen særlig Hjælp i dette eiendommelige Tilfælde, og foreslaa, at Lovforslaget forkastes.

Breinholdt: Det er klart, at det ikke just er nogen taknemmelig Opgave, jeg har paataget mig, naar jeg skal føre Ordet for det lille Høremindretal, der betingelsesvis kan slutte sig til det foreliggende Lovforslag, medens ærede Meningsfæller indstille det til Forkastelse. Opgaven er saa meget mindre